

5. En komité vedrørende Kooperation (dagsordenens punkt VII), bestående af 153 medlemmer, heraf 72 regerings-, 33 arbejdsgiver- og 48 arbejderrepræsentanter.

Efter forslag fra forretningsudvalget nedsattes endvidere en resolutionskomité, bestående af 123 medlemmer, heraf 66 regerings-, 24 arbejdsgiver- og 33 arbejderrepræsentanter.

I overensstemmelse med forretningsordenen nedsattes endelig følgende komiteer:

Komiteen vedrørende finansielle spørgsmål (dagsordenens punkt 2), bestående af 1 regerings-, 1 arbejdsgiver- og 1 arbejderrepræsentant.

Komiteen til prøvelse af delegeredes fuldmagter, bestående af 1 regerings-, 1 arbejdsgiver- og 1 arbejderrepræsentant.

Danmark havde følgende repræsentation i komiteerne:

Resolutionskomiteen: *Coln*; som stedfortrædende medlem *Lund* med *Schade Poulsen* som suppleant; *Bache Vognbjerg*.

Komiteen vedrørende finansielle spørgsmål: *Juhl-Christensen*.

Komiteen vedrørende kvindelige arbejdere: fru *Nina Andersen*; *Lund* med *Tarp* som suppleant; *Thomas Nielsen*.

Komiteen vedrørende landboreformer: *Juhl-Christensen* og *Clemens Pedersen*.

Komiteen vedrørende Kooperation: *Clemens Pedersen*; som stedfortrædende medlem *Lund* med *Tarp* som suppleant; *Hans Jensen*.

Fuldmagtskomiteen: *Schade Poulsen*.

Prøvelse af fuldmagter.

Ifølge konferencens forretningsorden skal indsigelser, som rejses mod beskikkelse af nogen af de delegerede ved konferencen, undersøges af komiteen til prøvelse af fuldmagter. Såfremt komiteen enstemmigt afviser en sådan indsigelse, er komiteens afgørelse endelig. Finder mindst et af komiteens medlemmer, at en indsigelse bør tages til følge, skal den endelige afgørelse træffes ved et plenarmøde af hele konferencen.

Til regeringsrepræsentanter i fuldmagtskomiteen og formand for denne valgtes vicedirektør *Bernardo Zanetti*, Schweiz. Desuden valgtes *Schade Poulsen* fra Danmark (arbejdsgivergruppen) og *Bohlin* fra Sverige (arbejdergruppen).

Der var rejst indsigelser mod følgende delegeredes fuldmagter:

Arbejderrepræsentanterne fra Congo (Brazzaville), Grækenland, Israel, Madagaskar, Marokko, Portugal, Somalia, Spanien, Uganda, Uruguay og Vietnam samt mod de samlede delegationer fra Kina og Vietnam.

I samtlige tilfælde traf fuldmagtskomiteen en enstemmig beslutning om at forkaste de fremsatte indsigelser, og ingen af disse klager kom derfor til debat eller afstemning i den samlede konference.

Udover disse protester blev der afgivet klager vedrørende udpegelsen af arbejderrepræsentanterne fra Frankrig, Libyen og Panama, uden at der ved afgivelsen var stillet krav om udelukkelse fra konferencen.

Ved forelæggelsen af rapporten fra fuldmagtskomiteen fremhævede formanden, at komiteens afvisning af klagerne ikke måtte fortolkes som enighed med hensyn til de omstændigheder, der ligger til grund for klagernes fremsættelse. Ifølge fuldmagtskomiteens mandat er det kun dens opgave at undersøge, om kravene i ILOs konstitution angående delegeredes udpegelse er opfyldt i de enkelte tilfælde.

Klager fra delegerede over valg til komiteerne.

I 1959 gennemførte arbejdskonferencen en ændring i konferencens reglement. Denne ændring tog sigte på, at delegerede, der ikke af deres grupper var blevet indvalgt som stemmeberettigede medlemmer af konferencens komiteer, fik adgang til at klage til et navn bestående af uafhængige personer. Dette navn fik adgang til at tildele de klagende delegerede pladser som stemmeberettigede medlemmer af komiteerne, dog at navnet højst kunne forøge antallet af stemmeberettigede medlemmer i hver enkelt komité med 2 i hver gruppe.

Denne klageadgang er ved arbejdskonferencerne siden 1959 blevet benyttet af ar-